

HOROR ZVANĀ• PUBERTA

ĀĀEtrtek, 21 ĀĀerven 2007

Tak jsem tu a ĀĀadoním o radu, co si poĀĀít... Po tĀĀech letech si koneĀĀnĀĀ otec vzal na tĀden k sobĀĀ naši dceru (p si na vĀkendy sem tam brával jen syna, ji ještĀĀ nikdy nechtĀĀ, nemĀĀl zájem). Po tĀdením pobytu se mi domĀĀ vrátil naprosto neskuteĀĀnĀĀ protivný cizí fracek (ne ĀĀe by s ní dĀĀív nebyly sem tam problémy, ale teĀĀ to byla síla...).

NejdĀĀív si vypakovala vĀĀi z batohu - obleĀĀení, knihy, cédĀĀka, kosmetiku atd. a nechala to válet v posteli, hromadu dovršila ještĀĀ dalším obleĀĀením, co bĀĀhem vĀkendu spotĀĀebovala a následnĀĀ v pondĀĀlĀ veĀĀer do sprostĀĀ zabrala postel mladšiho bratra a vyhnala ho "právnem silnĀĀjšiho" spĀt do obyvĀku. ZakroĀĀila jsem tedy a dala jí termín do druhĀho dne vše uklidit a bratrovi uvolnit postel zpĀtky, to si pĀĀece nemĀĀĀe dovolit. Druhý den se k úklidu nemĀĀla, ba co víc, byla protivnĀĀ hubatĀ, drzĀ, sprostĀ a ĀĀe ona uklízet nebude, ĀĀe není ĀĀádnĀ sluĀĀka, ĀĀe uĀĀ nikdy nebude vynĀšet koš, protoĀĀe je to poniĀĀujĀící chodit s odpadkama a aĀĀ si to dĀĀláme sami, nĀdobĀ taky nebude umĀvat ani po sobĀĀ, ĀĀe od toho jsem já, matka, a mám za úkol se o ni starat. Nakonec

ještĀĀ s tím "mým" psem ona taky chodit nebude, ĀĀe kdyĀĀ jsem si poĀĀídila ĀĀokla, aĀĀ se starám... no prostĀĀ slo mého exmanĀĀela... a ĀĀe já se o ni mám starat, kdyĀĀ to mám na papĀĀe ĀĀernĀ na bĀlĀm, kdyĀĀ jsem ji chtĀĀla do péĀĀ. aĀĀ peĀĀuji... a dokonce zaĀĀala buzerovat s tím, ĀĀe - jakto ĀĀe nemá vypranĀ ponoĀĀky a kalhotky, ĀĀe jsou v koš prádlo uĀĀ celý tĀden a ona nemá co na sebe. A ĀĀe já jsem od toho, abych se starala, protoĀĀe jsem to tak chtĀĀla. A ĀĀe r vším, co dĀĀlá - tím myslela, ĀĀe jako ĀĀe si po sobĀĀ musí odnést nĀdobĀ, dát špinavĀ prádlo do koše, uklidit boty do botnĀku atd., dĀĀlá sluĀĀku. To mĀĀ tĀĀch pĀĀt dní u otce pĀĀišlo draho... HysterickĀ j

nadĀvala jak v nĀĀjakĀm psychofilmu. Mimo jinĀ taky ĀĀíkala, ĀĀe doufĀ, ĀĀe nebude jak já, hnusnĀ a škaredĀ a tak debilnĀ a vygumovanĀ, a ĀĀe chudĀk mĀĀj pĀĀitel, kdyby se mnou nĀhodou musel bydlet, tak ĀĀe ho lituje uĀĀ dopĀĀed ještĀĀ dalši urĀĀky, za coĀĀ jsem jí dala poĀĀádnou facu, to uĀĀ prostĀĀ pĀĀehnela. A kdyĀĀ zakonĀila uĀĀ teda bydlet nebude, ĀĀe radĀĀi pĀĀjde pryĀĀ, neĀĀ abych ji tak utlĀĀovala a vydĀřala (nedostane kapesnĀ, dokud nebude to a to v poĀĀádku a nepĀĀestane bĀt sprostĀ a urĀĀlivĀ) a "mlĀtila a tĀřala a niĀĀila jí ĀĀĀivot uĀĀ tím, ĀĀe jsem ji vĀĀec ona se musela narodit takovĀ debilnĀ matce a ještĀĀ k tomu mít tak debilnĀho bratra" a tak podobnĀĀ. Na to jsem jí jen

ĀĀekla, ĀĀe jestli se bude dĀl chovat takhle, tak aĀĀ se sebere a vypadne hned, ĀĀe dokud tady budeme ĀĀĀit spolu, tak se všichni musĀme snaĀĀit spolu slušnĀĀ vychĀzet a všichni musĀ společnĀĀ pomĀhat v domĀcnosti a kdyĀĀ to nechce respektovat, tak aĀĀ jde bydlet k otci. Sbalila si vĀĀi, ĀĀekla, ĀĀe uĀĀ ji nikdy neuvĀdĀm a odešla. B mnĀĀ malĀ dušiĀĀka, to se pĀĀiznĀm. Za dvĀĀ hodiny byla zpĀtky. Na*ranĀ, protivnĀ, ale aspoĀĀ si uklidila vĀĀi z postele a pĀĀestala se vztekat nahlas. Ach jo, kolem vidĀm samĀ šĀĀastnĀ rodinky a vĀm, co je recept, aby to tak fungovalo: penĀze! Prachy, prachy, prachy, dĀvat dcerušce kapesnĀ dle jejĀho gusta, tak by si nestĀĀĀovala, pĀĀ otecko jí teĀĀ tĀĀch pĀĀt dní, co u nĀĀj byla, dĀval kaĀĀdĀ rĀno na obĀĀd a kapesnĀ a ještĀĀ jí kupoval jen ty sprĀvnĀ jíd ĀĀe si na ni pĀĀedtĀm ani nevzpomnĀĀ, to jí najednou nevĀdilo... KĀmoška dĀvĀ svĀĀ stejnĀĀ starý dceĀĀmi asi 2000, a tisícovku jí posĀlĀ jejĀ rozvedenĀ otec. PodotĀkĀm, ĀĀe navíc, mimo alimentĀ soudem stanovenĀch. JĀ mĀsto toho musĀm exĀkovi splĀcet polovinu majetku, ĀĀili vzato kol a kol, jsou to prĀvĀĀ ty penĀze, co bych mĀĀla, kdyby ex mĀĀl rozum a myslel na svĀĀtĀ, protoĀĀe jĀ ty penĀze musĀm nĀĀkde vzĀt. Lidi, tak jsem si postĀĀĀovala a je mi hned lĀp. Asi by nĀm takz pro

kdybychom mĀĀli vĀĀtši byt, dĀĀcka by potĀĀebovala mĀt kaĀĀdĀ svĀĀ pokoj, navíc v tĀ jejĀch nudli je to fakt na nepĀĀ (5,20 na dĀlku a 2,25 na šĀĀku) a rozdĀĀlit to nejde, jsou tam jen jedny dveĀĀe a okno na tĀ uĀĀši stranĀĀ. MyslĀm, ĀĀe tím by se asi ĀĀĀst společnĀho souĀĀitĀ trochu zlepšila, hlavnĀĀ ten šilĀnĀ boj mezi dĀĀtmi a ty je vĀĀevy, nadĀvky atd. ProtoĀĀe dceruška si hlavnĀĀ libovala, jak u otce mĀĀla svĀĀĀ vlastní pokoj. Asi bych jí mĀĀla nadhodit, ĀĀe kdyby jejĀ otec myslel na nĀĀ, dĀĀti, a jejich budoucnost, tak by mĀĀ tak neoškubal a mnohem víc by jim pomĀhal a tak bych si mohla vymĀĀnit ten nĀš byt za vĀĀtši a bylo by nĀm hej. Jsem teĀĀ zralĀ na nejmĀnĀĀ dvoutĀdennĀ pobyt v lĀznĀch nebo v blĀzinci. PĀĀistihla jsem se, ĀĀe se tĀĀším, aĀĀ tohle ĀĀertovo kvĀtko vy a bude bydlet ve svĀm. Tak nevĀm, jestli bych pĀĀece jen nemĀĀla víc cĀtĀt nĀĀĀjakĀ mateĀĀskĀ sklony a ne se tĀĀšit, a nepohodlnĀ kamĀnek vypadne z boty... co vy na to? Mirka